

KIYIDAN

Ece TEMELKURAN

Artık bir kişi fazlayız!

Güney Naz'a...

Bir şeyi komik bulduğunuz için değil de mutluluk ağzınızdan taşıdığı için kahkaha atarsınız, kahkahalı konuşursunuz ya, Mevhibe'nin sesi şimdi öyle. Çünkü o bir bebek doğurdu. Kırmızı dudaklı kızımız Güney Naz, Perşembe günü saat 11:30 civarında annesinin karnından çıkıp, aramıza katıldı. Her şeyine şaşırıyor Mevhibe şimdi onun; bacaklarına, parmaklarına, dudaklarına, kaşlarına... "Uyurken kendi kendine gülüyor" diyor, "Herhalde meleklerle hasbıhal ediyor".

İlk telefonda emziriyordu Güney Naz'ı. Sesi yorgundu, çünkü henüz yeni anne olmuştu. "Bu benim mi şimdi?" diye soruyordu, "Bu benden mi çıktı yani?" Ben de ağlamıştım mutluluktan; insan en iyi arkadaşı doğurunca öyle olur ya hani... Hani sen daha uzun bir zaman dünya işlerine dalacaksınız, daha uzun süre bir bebeği doğurmuş olmaya şaşamayacaksınız ya, öyle işte...

Emzirmek nasıl bir şeydir acaba? İçinden bir şey çekiliyor gibi mi oluyordur? Gıdıklanıyor musundur mesela? Bu meme bahsini yazabiliyoruz mesela, enteresan. Çünkü artık bu, emzirdiği için biraz "kamusal", biraz "biyolojik", biraz da "kutsal" bir meme. Anne memesi olduğu için bahsedebiliyoruz Güney Naz'ın emdiği memeden. Enteresan.

Karnının içinden insan çıkarmak nasıl bir şey acaba? Karnının içinden çıkan bir şeyin ses çıkarması, o senin karnından çıktıkdan sonra artık senin başka biri olman; çocuklu biri. Sonra bir de ilk "anne" demesi vardır herhalde en acayip şeylerden biri olarak. Herhalde esas o zaman katılır çocuk senin hayatına. Sana hep anne diyecek biri, müthiş tuhaf bir şey, düşünsene...

İyi bir çocuk yetiştirmiş olmak nasıldır acaba? İnsan kendini dünyayı yenmiş gibi mi hisseder yoksa? Yazmakla falan yapamayacağın kadar "etten bir zafer" midir iyi kalpli bir çocuk yapmış olmak? Ya da bütün bunlarla ilgili olmayan, bambaşka türlü bir şey midir o?

Bebek çıkar çıkmaz anne olmaz insan belki de. Zamanla alışır anne olmaya. Ya bu kadar büyük ve derin bir sevgiye bir kalp nasıl dayanır? İnsanın kalbi korkmaz mı bu kadar çok seviyor olduğu için birini? Siz hiç hakikaten doğurmak duygusunu anlatan bir yazı, bir kitap gördünüz mü? Bu kadar anlatılamaz bir şeyi ben, üstelik yaşamamışken nasıl anlatabilirim ki? Ya da anlatılmadan kalsa, kadınlığın ortak ve gizli bilgisi olarak kalsa daha mı iyi?

Çocuğu olan kadınların başka türlü bir duruşu vardır yerküre üzerinde. Daha güçlü mü demeli buna? Daha kendinden emin? Daha ziyade vücudunun ağırlık noktasını bulmuş bir duruştur sanki bu. Tamamlanmış bir vücut gibi, eksiksiz. Galiba Mevhibe şimdi tam öyle. Gidip göremiyorum dünya işlerinden, o çok mühim işlerden dolayı tam bilemiyorum, ama mutlaka artık onda "anne kokusu" da var şimdi. Güney Naz'ın içine işleyecek, yıllar sonra uzak yoldan gelip içine çekeceği o koku, muhtemelen şimdiden Mevhibe'nin bütün vücudunu tuttu.

Hoş geldin Güney Naz! Hoş geldin Mevhibe Anne!

Ve yine o tuhaf ağlama hissi işte... Bunu size niye anlatıyorum? Çünkü şahane bir anne - babadan iyi bir insan olacak bir çocuk daha doğdu. Sevinin, çünkü artık bir kişi daha fazlayız!

ecetem@hotmail.com

14 Ağustos 2002 Çarşamba Milliyet Gazetesinden Alınmıştır.

